'Οι δοκιμασίες βοηθούν να συνέλθουν οι άνθρωποι' (Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Δεκεμβρίου, 2013

- Γέροντα, μαθαίνω για την ταλαιπωρία των δικών μου. Θα τελειώσουν ποτέ τα βάσανά τους;

- Κάνε υπομονή, αδελφή μου, και μη χάνεις την ελπίδα σου στον Θεό. Όπως κατάλαβα από όλες τις δοκιμασίες που περνούν οι δικοί σου, ο Θεός σας αγαπάει και επιτρέπει όλες αυτές τις δοκιμασίες, για ένα λαμπικάρισμα πνευματικό ολόκληρης της οικογένειας. Εάν εξετάσουμε κοσμικά τις δοκιμασίες της οικογένειάς σου, φαίνεστε δυστυχισμένοι. Εάν όμως τις εξετάσουμε πνευματικά, είστε ευτυχισμένοι, και στην άλλη ζωή θα σας ζηλεύουν όσοι θεωρούνται σε τούτη την ζωή ευτυχισμένοι. Με αυτόν τον τρόπο ασκούνται και οι γονείς σου, μια που τον αρχοντικό τρόπο, τον πνευματικό, δεν τον γνωρίζουν ή δεν τον καταλαβαίνουν. Πάντως, κρύβεται ένα μυστήριο στις δοκιμασίες του σπιτιού σου, αλλά και σε ωρισμένα άλλα σπίτια, ενώ γίνεται τόση προσευχή! «Τις οίδε τα κρίματα του Θεού;» . Ο Θεός να βάλη το χέρι Του και να δώση τέρμα στις δοκιμασίες.

- Γέροντα, δεν γίνεται οι άνθρωποι να συνέλθουν με άλλον τρόπο και όχι με κάποια δοκιμασία;

- Πριν επιτρέψη ο Θεός να έρθη μια δοκιμασία, εργάστηκε με καλό τρόπο, αλλά δεν τον καταλάβαιναν, γι’ αυτό μετά επέτρεψε την δοκιμασία. Βλέπετε, και όταν ένα παιδί είναι ανάποδο, στην αρχή ο πατέρας του το παίρνει με το καλό, του κάνει τα χατίρια, αλλά, όταν εκείνο δεν αλλάζη, τότε του φέρεται αυστηρά, για να διορθωθή. Έτσι και ο Θεός μερικές φορές, όταν κάποιος δεν καταλαβαίνη με το καλό, του δίνει μια δοκιμασία, για να συνέλθη. Αν δεν υπήρχε λίγος πόνος, αρρώστιες κ.λπ., θα γίνονταν θηρία οι άνθρωποι: δεν θα πλησίαζαν καθόλου στον Θεό.

Η ζωή αυτή είναι ψεύτικη και σύντομη. Λίγα είναι τα χρόνια της. Και ευτυχώς που είναι λίγα, γιατί γρήγορα θα περάσουν οι πίκρες, οι οποίες θα θεραπεύσουν τις ψυχές μας σαν τα πικροφάρμακα. Βλέπεις, οι γιατροί,

ενώ οι καημένοι οι άρρωστοι πονούν, τους δίνουν πικρό φάρμακο, γιατί με το πικρό θα γίνουν καλά, όχι με το γλυκό. Θέλω να πω ότι και η υγεία από το πικρό βγαίνει, και η σωτηρία της ψυχής από το πικρό βγαίνει.

Με τον πόνο μας επισκέπτεται ο Χριστός

Άνθρωπος που δεν περνάει δοκιμασίες, που δεν θέλει να πονάη, να ταλαιπωρήται, που δεν θέλει να τον στεναχωρούν ή να του κάνουν μια παρατήρηση, αλλά θέλει να καλοπερνάη, είναι εκτός πραγματικότητος. «Διήλθομεν δια πυρός και ύδατος, και εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν» , λέει ο Ψαλμωδός.
Βλέπεις, και η Παναγία μας πόνεσε και οι Άγιοί μας πόνεσαν, γι’ αυτό και εμείς πρέπει να πονέσουμε, μια που τον ίδιο δρόμο ακολουθούμε. Με την διαφορά ότι εμείς, όταν έχουμε λίγη ταλαιπωρία σ’ αυτήν την ζωή, ξοφλούμε λογαριασμούς και σωζόμαστε. Αλλά και ο Χριστός με πόνο ήρθε στην γη. Κατέβηκε από τον Ουρανό, σαρκώθηκε, ταλαιπωρήθηκε, σταυρώθηκε. Και τώρα ο Χριστιανός την επίσκεψη του Χριστού έτσι την καταλαβαίνει, με τον πόνο.

Όταν επισκέπτεται ο πόνος τον άνθρωπο, τότε του κάνει επίσκεψη ο Χριστός. Ενώ, όταν δεν περνάη ο άνθρωπος καμμιά δοκιμασία, είναι σαν μία εγκατάλειψη του Θεού. Ούτε ξοφλάει, ούτε αποταμιεύει. Μιλάω βέβαια για έναν ο οποίος δεν θέλει την κακοπάθεια για την αγάπη του Χριστού. Σου λέει: «Έχω την υγεία μου, έχω την όρεξή μου, τρώω, περνάω μια χαρά, ήσυχα…», και δεν λέει ένα «δόξα Σοι ο Θεός». Τουλάχιστον, αν αναγνωρίζη όλες αυτές τις ευλογίες του Θεού, κάπως τακτοποιείται η υπόθεση. «Δεν μου άξιζαν αυτά, να πη, αλλά, επειδή είμαι αδύνατος, γι’ αυτό ο Θεός με οικονομάει». Στον βίο του Αγίου Αμβροσίου αναφέρεται ότι κάποτε ο Άγιος φιλοξενήθηκε με την συνοδεία του στο σπίτι κάποιου πλουσίου. Βλέποντας ο Άγιος τα αμύθητα πλούτη του, τον ρώτησε αν είχε καμμιά φορά δοκιμάσει κάποια θλίψη. «Όχι, ποτέ, του απάντησε εκείνος. Τα πλούτη μου συνέχεια αυξάνονται, τα κτήματά μου ευφορούν, ούτε πόνο έχω, ούτε αρρώστια είδα ποτέ». Τότε ο Άγιος δάκρυσε και είπε στην συνοδεία του: «Ετοιμάστε τα αμάξια να φύγουμε γρήγορα από ’δώ, γιατί αυτόν δεν τον επισκέφθηκε ο Θεός!». Και μόλις βγήκαν στον δρόμο, το σπίτι του πλουσίου βούλιαξε! Η καλοπέραση που είχε ήταν εγκατάλειψη Θεού.

(Πηγή: orp.gr)